

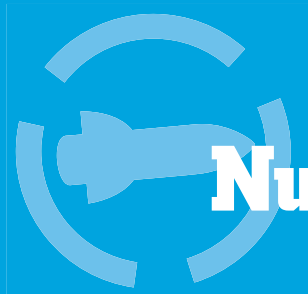
VREDESACTIE

VERZET IN BEWEGING

Syrië:
bevolking tussen
twee vuren

» 5

15 – 26 oktober 2012
Nucleair alarm

» 2

**Brussels
Business?
Your Business!**

» 6

Nucleair alarm: NAVO oefent op kernwapenoorlog

Van 15 tot 26 oktober oefenden Belgische piloten, samen met collega's van andere NAVO-landen, op de militaire basis van Kleine Brogel op het inzetten van kernwapens. Vredesactie en Action pour la Paix sloegen nucleair alarm en riepen iedereen op om deze voorbereiding van oorlogsmisdaden te stoppen door geweldloos actie te voeren op de basis én door bij de politie klacht neer te leggen. Dag na dag werden de militaire oefeningen gehinderd door Bomspotters. Minister van Defensie De Crem houdt de lippen stijf op elkaar.

De jaarlijkse oefening 'Steadfast Noon' traint op het inzetten van kernwapens. Alle NAVO-landen met Amerikaanse kernwapens op hun grondgebied nemen er aan deel (naast België ook Duitsland, Italië, Nederland en Turkije), met sommige andere landen in een ondersteuningsrol. Volgens berichten zou de oefening dit jaar in het Duitse Büchel plaatsvinden. Pas op 16 oktober werd bekend dat België gastheer voor de oefening was.

NAVO bereidt oorlogsmisdaden voor

Het gebruik van kernwapens en de voorbereiding daarop is in strijd met het internationaal humanitair recht. De deelname aan deze oefening vormt een actieve voorbereiding op het gebruik van kernwapens en dus op oorlogsmisdaden. Het maakt ook duidelijk dat de opslag van kernwapens op Kleine Brogel deel uitmaakt van zo'n actieve voorbereiding.

Als deze kernwapens geen militair nut meer hebben, zoals wordt beweerd, welke scenario's worden dan geoefend? Bovendien is een meerderheid van de bevolking tegen die Amerikaanse kernwapens op ons grondgebied gekant. Hoe kan het dan dat onze piloten oefenen op de inzet van die wapens?

9 oktober: Belgische vredesbeweging dient klacht in

Op 9 oktober stapt de Belgische vredesbeweging op initiatief van Vredesactie naar de politie. Samen leggen ze klacht neer wegens voorbereiding van oorlogsmisdaden. Ze eisen dat de Belgische overheid het internationaal humanitair recht naleeft en vragen aan de gerechtelijke instanties om hun verantwoordelijkheid te nemen. Tom Sauer, professor Internationale Politiek, dient mee klacht in: "Die kernwapens zijn nutteloos en gevaarlijk. Het is onaanvaardbaar dat Belgische piloten oefenen op de inzet van massavernietigingswapens." De woordvoerder van minister De Crem reageert: "De

minister is op de hoogte, maar aan welke oefeningen we deelnemen, bepaalt de legertop zelf."

15 oktober: Bomspotters proberen oefening te verhinderen

Op 15 oktober hinderen vredesactivisten vanaf 7u30 het vertrek van F16's uit de basis van Kleine Brogel. Groepjes bomspotters gaan de landingsbaan op en stappen naar de vliegtuighangers om het vertrek van gevechtsvliegtuigen met lijf en leden tegen te houden. Ondertussen blokkeert een andere groep de hoofdtoegang. Twaalf actievoerders worden op de basis opgepakt en tegen de middag weer vrijgelaten. Voor de actievoerders aan de poort dreigt even het waterkanon, maar na een identiteitscontrole mogen ze beschikken.

16 oktober: Nucleair alarm

Op 16 oktober blijkt dat Steadfast Noon niet doorgaat in Duitsland maar in Kleine Brogel. Vredesactie en Action pour la Paix slaan nucleair alarm: ze roepen iedereen op om deze voorbereiding van oorlogsmisdaden tegen te houden door geweldloos actie te voeren op de basis én door klacht neer te leggen. Vanaf 20 oktober gaan elke dag mensen op die oproep in:

■ **20 oktober.** In heel het land, van Luik, Antwerpen en Brussel tot Brasschaat, Koksijde en Ieper,

stappen mensen samen naar het politiekantoor om klacht neer te leggen.

- **20 oktober.** In Kleine Brogel vatten Limburgse Bomspotters post aan het 'spotterspunt' om te protesteren tegen de kernwapenoefening.
- **21 oktober.** Bomspotters uit Brecht gaan de basis op met het doel de nucleaire oefening te verhinderen. Met stoepkrijt geven ze de landingsbaan een andere bestemming.
- **22 oktober.** Antwerpse bomspotters ontrollen op de landingsbaan een spandoek "Breng kernwapens voor de rechtbank".
- **23 oktober.** Gentse bomspotters gaan de basis op. Een cameraploeg van de Duitse ARD volgt hen op de voet. De politie klaagt in De Morgen dat de Bomspotting-acties hen handenvol werk bezorgt.

Dat het gerecht ondertussen het voorbereiden van oorlogsmisdaden door de vingers ziet, zeggen ze er niet bij.

- **23 oktober.** De Franstalige vredesbewegingen voeren actie aan het Ministerie van Defensie. Met spandoeken roepen ze de minister op het internationaal recht te respecteren.
- **25 oktober.** Queerilla Gent gaat de basis op met de bedoeling F16-vluchten tegen te houden. Ze worden gearresteerd op de landingsbaan.

Parlement buitenspel

In België, Nederland en Duitsland stelden de sociaaldemocratische fracties parlementaire vragen aan de ministers van Defensie. In het Belgisch parlement

kwamen de vragen nog niet aan bod. Het Duitse ministerie van Defensie antwoordde dat het, omwille van NAVO-geheimhouding, op geen enkel van de vragen antwoord kan geven.

Terwijl de NAVO bij Rusland aandringt op meer openheid over haar nucleair arsenaal, blijft in de NAVO het beleid van "bevestigen noch ontkennen" heilig. Zelfs de parlementen van de lidstaten krijgen over nucleaire strategie geen antwoord op nochtans duidelijk vragen.

Upgrade tactische kernwapens: 10 miljard dollar

In 2009 oogste president Obama lof voor zijn plannen om het aantal kernwapens drastisch te reduceren. Daar komt weinig van terecht. Miljarden dollars worden begroot voor de upgradage van verouderde kernwapens. Ook de tactische kernwapens die in Europa gestationeerd zijn krijgen een make-over. Prijskaartje: 10 miljard dollar.

Vier versies van de B61, waarvan er een 200-tal in Europa liggen, worden in één nieuw type geconsolideerd. Dat wordt voorzien van een nieuw staartdeel dat de precisie van het wapen moet vergroten. Het programma zou ten laatste in 2022 afgerond zijn.

De geplande kost van die upgrade loopt steeds verder op, van ongeveer 4 miljard dollar (schatting door de National Nuclear Security Administration in 2011), over 6 miljard dollar (een jaar later), tot 10 miljard dollar (Cost Assessment and Program Evaluation van het Pentagon, juli 2012).

Jeffrey Lewis, analyst bij het James Martin Center for Nonproliferation Studies, berekende dat het goedkoper zou zijn om alle B61 kernwapens te vervangen door modellen in puur goud, dan om door te zetten met het moderniseringsprogramma.

Daarom heeft hij een alternatief voorstel: "Als Amerika echt haar engagement tegenover haar Europese bondgenoten wil laten zien, laten we dan de B61 vervangen door modellen in puur goud en die stationneren op luchtmachtbases naar keuze."

Tweedehands

Gek genoeg zijn technici aangewezen op tweedehands onderdelen voor de upgrade van de B61. Volgens de Washington Post van 17 september gebruiken de ingenieurs onderdelen van afgedankte kernbommen en zoeken ze zelfs op e-bay naar geschikte vervangstukken. De bommen zijn immers zo oud dat sommige reservestukken niet meer geproduceerd worden.

Voorlopig doet onze regering alsof de modernisering van de kernwapens in Kleine Brogel haar niet aangaat. Ze legt zich niet alleen neer bij de status quo waartoe de NAVO, bij gebrek aan beter, heeft beslist op de top in Chicago, maar aanvaardt zonder meer dat we over enkele jaren opgescheept zitten met een verbeterde versie van de B61.

Bomspotters wijzen op veiligheidsrisico kernwapens in Foreign Policy

In 2010 inspecteerden Bomspotters een groot aantal vliegtuighangars op de militaire basis in Kleine Brogel. Ze lokaliseerden de opslagplaatsen van de Amerikaanse kernwapens. Nu het debat rond het peerpere moderniseringsplan voor de B61 oplaait, duikt ook de actie weer op in de Amerikaanse pers. Experts en journalisten stellen de vraag of die enorme kost – minstens 10 miljard dollar – eigenlijk wel verantwoord is. De B61 kernwapens hebben immers geen enkel militair nut, en bovendien is er in de NAVO geen consensus om ze in Europa te houden. Daarnaast wordt vaak het argument herhaald dat de beveiliging van de kernwapens op Europese bases flink te wensen overlaat.

Bomspotting in Foreign Policy

Ook Jeffrey Lewis hamert daarop in zijn stuk *A Steal at \$10 Billion in Foreign Policy* – een gerespecteerd online tijdschrift over buitenlandse politiek – en verwijst daarbij naar de Bomspotting-acties: "De landen die Amerikaanse kernwapens op hun grondgebied hebben verwaarlozen de beveiliging. Ooit vertelde een hoge Amerikaanse officier, niet bepaald een pacifist, aan een groep experts dat zijn grootste angst was dat een groep vredesactivisten met een camera binnen zou raken in een opslagplaats voor kernwapens. Dat is precies wat er gebeurde. In 2010 raakten enkele Belgische vredesactivisten binnen in één van de shelters. Laat me dat herhalen: ze geraakten binnen in één van de shelters waar de VS kernwapens stationeert."

Ontwapening enige verstandige investering

Een task force concludeerde in 2009 dat de meeste nucleaire bases in Europa niet aan de veiligheidscriteria van het Pentagon beantwoordden. Lewis: "Verbaast het dan dat een bende Euro-hippies van Peace Action Belgium in een vliegtuighangar op Kleine Brogel binnengeraakt? (In feite was het al de tweede keer in minder dan een jaar dat actievoerders vliegtuighangars op de basis waren binnengegaan. De eerste keer zaten de actievoerders aan de verkeerde kant van de basis; een genie bij het Belgische Ministerie van Defensie merkte heel behulpzaam op dat de kernwapens in de andere reeks shelters gestationeerd waren.) De laksheid van de Belgische beveiliging was schandalig."

Ondertussen is bekend dat zowel de VS, de NAVO als ons eigen land de komende jaren in veiligheidsmaatregelen investeren. Een vergissing, want de enige verstandige investering is nucleaire ontwapening.

Syrië: bevolking tussen twee vuren

Twintig maanden na het begin van de opstand tegen het Syrische regime hebben twee en een half miljoen Syriërs dringende humanitaire hulp nodig. Naar schatting 340.000 mensen zijn naar buurlanden gevlucht. Beide kanten in de strijd radicaliseren. De regionale en geopolitieke dimensies worden steeds prominenter.

Het gewapende conflict zit in een impasse. Geen van beide kanten is in staat een beslissende overwinning te realiseren. Het regeringsleger slaagt er wel in om wijken op de gewapende rebellen terug te winnen, maar niet om ze onder controle te houden. Het regime heeft weinig meer te verliezen en is geneigd tot het uiterste te gaan. In offensieven tegen de rebellen gebruikt het steeds zwaardere militaire middelen, waaronder ook clustermunities. Bij de gewapende oppositie is er een gelijkaardige radicalisering. Onder andere door de geld- en wapenstromen uit Qatar en Saudi-Arabië wordt de salafistische en islamistische invloed daar sterker. Stappen naar een inclusief politiek proces krijgen in zo'n context geen kans. De *Syrian National Council*, tot voor kort de geprefereerde gesprekspartner van het westen, lijkt van het toneel verdwenen. Een groot deel van de Syrische bevolking zit tussen hamer en aambeeld: veel mensen willen van het regime af maar hebben geen enkel vertrouwen in de gewapende groepen die nu de dienst uitmaken.

Rol van Turkije

Voor de Turkse regering betekent de oorlog in Syrië het einde van de politiek van "zero problems with neighbours." Turkije knoopte de laatste jaren betere betrekkingen aan met Syrië. Aanvankelijk probeerde premier Erdogan nog een bemiddelende rol te spelen. Dat keerde in de zomer van 2011, toen Turkije de kant van de oppositie koos en een voortrekkerrol begon te spelen in de *Friends of Syria*. Turkije levert, net als Qatar en Saudi-Arabië, openlijk financiële, militaire en logistieke steun aan gewapende rebellen.

Turkije legde nog een zekere terughoudendheid aan de dag toen in april Syrische troepen vluchtelingenkampen net over de Turkse grens beschoten en in juni toen het Syrische leger een Turks verkenningsvliegtuig

neerhaalde. Op 3 oktober doodden Syrische granaten vijf Turkse burgers in het grensstadje Akçakale. Het Turkse leger antwoordde met artillerievuur en stuurde versterkingen naar de grensstreek, waaronder luchtafweer, tanks en gevechtsvliegtuigen. Het Turkse parlement keurde ook eventuele militaire operaties op Syrisch grondgebied goed.

Mengt de NAVO zich?

Op een spoedbijeenkomst veroordeelde de NAVO de Syrische agressie, maar hield het daar ook bij. Op zijn maandelijks persbriefing begin oktober sloot NAVO-secretaris-generaal Rasmussen een militair ingrijpen nog uit: "We zien geen militaire oplossing voor de problemen in Syrië. We geloven dat de juiste weg een politieke oplossing is."

De NAVO heeft weinig zin om bij het conflict betrokken te raken. De vraag is hoe lang de alliantie dat vol kan houden. De militaire opbouw in de grensregio creëert een ontvlambare situatie. Kan de NAVO afzijdig blijven én tegelijk haar geloofwaardigheid bewaren als bondgenootschap voor collectieve verdediging wanneer Turkije Artikel 5 van het Noord-Atlantische Verdrag inroept?

Het is weinig waarschijnlijk dat de 28 lidstaten het eens zullen worden over een robuust militair ingrijpen, zeker als daar geen VN-mandaat voor gevonden wordt. Geen enkel land voelt zich aangesproken om de verantwoordelijkheid te dragen voor de afloop van zo'n riskant avontuur.

Maar dat neemt niet weg dat militaire interventie door NAVO-lidstaten – materiële en logistieke steun en wapens aan de rebellen, de aanwezigheid van *special forces* en militaire adviseurs in buurlanden

– al maanden aan de gang is en dat de druk om deze sluipende interventie op te voeren groot is.

Vluchtelingen speelbal van politiek

De oorlog joeg al 340.000 mensen op de vlucht naar de buurlanden. Die klagen dat ze de toestroom van vluchtelingen niet de baas kunnen. Jordanië en Turkije houden op sommige plaatsen de grensovergangen dicht voor vluchtelingen.

De opvang van vluchtelingen door de buurlanden weerspiegelt hun strategie in het conflict. De vluchtelingenkampen in het zuiden van Turkije worden gebruikt als uitvalsbasis van de FSA (*Free Syrian Army*), die onder de vluchtelingen ook strijders rekruteert. De Turkse autoriteiten spelen daar zelf een actieve rol in. De VN en onafhankelijke NGO's krijgen bovendien nauwelijks toegang tot de kampen. Die bevinden zich vlak bij door de rebellen gecontroleerde gebieden, wat ingaat tegen internationale normen, die een duidelijke scheiding van vluchtelingen en strijders vragen. Op die manier houdt Turkije een grijze zone tussen vluchtelingen en gewapende rebellen in stand. Dat past binnen de strategie om langs de Turks-Syrische grens bufferzones op te zetten, van waaruit het FSA zou kunnen opereren, een voorstel dat Turkije eerder promootte.

Europese landen moeten er bij Turkije en Jordanië op aandringen de grenzen open te houden voor vluchtelingen – en daarbij internationale normen te respecteren – maar moeten de buurlanden daarbij ook ondersteunen. Daarnaast moeten ze ook zelf hun verantwoordelijkheid nemen en Syrische vluchtelingen opvangen.

Brussels Business? Your Business!

Al een tijd klinkt in EU-kringen de mantra: een sterk gemeenschappelijk buitenlands beleid kan niet zonder een sterk defensiebeleid. En een sterk defensiebeleid heeft een sterke defensie-industrie nodig. De bedrijfswereld redeneert omgekeerd: een sterke defensie-industrie heeft een fors veiligheidsbeleid nodig dat gebruik maakt van het tuig dat die industrie produceert. Sterker nog: de defensie-industrie is enkel winstgevend wanneer ze haar wapens en diensten aan vele partijen overal ter wereld kan verkopen.

Beleids- en bedrijfskringen kunnen het op die manier goed met elkaar vinden. Maar, wie stuurt hier wat? Het bedrijfsbelang is niet eenieders belang. De deur staat open voor een Europees buitenlands beleid dat op maat gesneden is van de defensie-industrie, en er zelfs door gedictieerd wordt.

Tijd voor reactie. Vredesactie neemt de handschoen op en plant een nieuwe campagne. Wie volgt? Informeert u alvast en kom in Gent of in Antwerpen kijken naar de film 'The Brussels Business' of schrijf je in voor de 'Lobbytour' op 8 december in Brussel.

Wat is er mis met de EU?

Het is geen toeval dat de EU de taal van de bedrijfswereld spreekt. In het hart van de EU zit een economisch project: de eengemaakte interne markt. Deze moet zorgen voor economische reuzen die de concurrentie aankunnen met hun tegenhangers uit de VS, China, Japan. De EU luistert graag naar de belangenbehartigers van het bedrijfsleven. Zij weten immers beter dan wie ook wat de vorming van grote bedrijven in de weg staat. En wie anders dan de bedrijven zelf hebben het beste zicht op de concurrentiepositie van de Europese bedrijven op de wereldmarkt?

De Europese instellingen in Brussel werken als een magneet op bedrijven en hun belangenbehartigers. Naar schatting 15.000 tot 30.000 individuen houden zich dagelijks bezig met lobbyen, het beïnvloeden van het besluitvormingsproces. De kunst is om er zo vroeg mogelijk bij te zijn: nog voor er sprake is van wetteksten of beleidsvoorstellen proberen lobbyisten de agenda van allerlei voorbereidende vergaderingen te kennen, te bepalen en naar de hand te zetten van hun broodheren. Via allerlei evenementen, etentjes en lezingen probeert de bedrijfswereld een zo goed mogelijk contact te onderhouden met de ambtenaren, EU-commissarissen en EU-parlementairen. Dat is belangrijk om hen zo vertrouwd mogelijk te maken met de ideeën van de bedrijfswereld. En als er uiteindelijk beleidsvoorstellen komen die nog niet helemaal je dat zijn, kan een juristenkantoor altijd amendementen schrijven die met plezier door sommige EU-parlementariërs worden ingediend. Logischerwijs heeft degene met de meeste middelen de meeste mogelijkheden om het beleid naar zijn hand te zetten.

Het doel om van de EU 'de meest competitieve economie ter wereld te maken' zet op die manier de deur wagenwijd open voor een geprivilegieerde behandeling van de bedrijfswereld. In de praktijk wordt dat pijnlijk duidelijk: in tegenstelling tot het gemak waarmee

vertegenwoordigers uit de bedrijfswereld worden beschouwd als expert of belanghebbende, wordt het maatschappelijke middenveld vaak stiefmoederlijk behandeld of beschouwd als een lastige luis in de pels.

Buitenlands- en veiligheidsbeleid.

Defensie is een sector waarin bedrijfsbelangen en overheidsbeleid altijd al verstrengeld waren. De defensie-industrie is sterk afhankelijk van de overheden: deze plaatsen immers de belangrijkste bestellingen en bepalen het wapenexportbeleid. Veel belangrijke Europese spelers zijn nog steeds gedeeltelijk in overheidshanden (EADS, Finmeccanica, Thales). Vanwege de verwevenheid met nationale belangen kreeg de defensie-industrie lange tijd een aparte behandeling op EU-niveau. De regels voor de interne markt golden niet voor hen. Maar ook hier speelde de onverbidelijke concurrentie: om competitief te blijven en geen onderaannemer van Amerikaanse bedrijven te worden, moest ook de Europese defensie-industrie zichzelf herorganiseren in grote conglomeraten.

Twee decennia van trans-Europese fusies en overnames hebben geleid tot een klein aantal machtige militaire multinationals. Bovenaan de lijst staan de 'Grote Vier' (BAE Systems, EADS, Finmeccanica en Thales), die de Europese markt beheersen. Samen staan ze in voor twee derden van de Europese militaire omzet, die in 2009 opliep tot 88 miljard €.

De grote Europese wapenproducenten hebben een aanzienlijk marktaandeel, niet alleen in Europa maar ook in de grote exportmarkten zoals China en het Midden-Oosten.

Onder meer door de drastische verhoging van de Duitse wapenexporten (tot 96% van 2001-2005 tot 2006-2010) heeft de EU uiteindelijk de VS en Rusland voorbijgestoken als grootste wapenexporteur ter wereld. Eenendertig West-Europese wapenbedrijven behoren vandaag tot de 100 grootste wapenproducenten

ter wereld en de winstcijfers in deze sector zijn zelfs hoger dan die van vergelijkbare industrieën.

Bedrijven zoals EADS of Finmeccanica zijn niet uitsluitend afhankelijk van de traditionele militaire markt voor tanks, gevechtsvliegtuigen en dergelijke. Ze produceren ook civiele en militaire satellieten en andere ruimteapparatuur en richten zich op de 'interne veiligheids' ('homeland security') markt, die sinds de aanvallen op New York, Madrid en Londen sterk is gegroeid. De omvang van deze globale 'interne veiligheids' markt, waaronder technologie voor antiterrorisme, de bescherming van 'kritische infrastructuur', grenscontroles en operaties bij rampen, werd in 2009 geschat op rond de 100 miljard €.

Wapenverkoop wordt sterk politiek bepaald, hangen af van de wil van regeringen om grote delen van hun budget te spenderen aan bewapening. Politieke motivaties zoals een interventionistisch buitenlands beleid, angst voor potentieel agressieve buuren en andere veronderstelde bedreigingen zijn bepalend voor de vooruitzichten op de veiligheids- en defensiemarkten.

Hoewel de militaire budgetten in Europa momenteel stagneren of dalen, door de crisis, valt het op dat in vergelijking met andere overheidsuitgaven, op defensie over het algemeen minder wordt bezuinigd dan in andere sectoren. Bovendien plannen de meeste EU-landen de reductie van hun legers vooral om personeelskosten te besparen, terwijl ze de aankoopprojecten voor nieuwe wapensystemen behouden.

At your service!

De EU verwerft een steeds grotere invloed op het dagelijks leven. De financieel-economische crisis en de gevolgen ervan maken dit meer dan ooit duidelijk. De logica waarbij de winstgevendheid en competitiviteit van economische sectoren bepalend zijn voor het beleid dat gevoerd wordt, vinden we niet alleen terug in het veiligheidsbeleid. We zien het ook in het landbouwbeleid, de regulering van de financiële sector, in het wetenschapsbeleid. Op al die beleidsdomeinen is de invloed van het bedrijfsleven op de besluitvorming buiten verhouding groot.

Als we een stem willen veroveren in om het even welk Europees beleidsdomein, zullen we dáár moeten gaan staan waar het beleid vorm krijgt. Dat wil zeggen: tussen de lobbyisten en de beleidsmakers. Vredesactie werkt daarom aan een campagne met geweldloze actiemodelen die ook door andere organisaties gebruikt kunnen worden om binnen hun expertisedomein deze logica in vraag te stellen en alternatieven op de kaart te zetten.

Wordt vervolgd...

FILM

'The Brussels Business'

27 november, 19u30,

Studio Skoop, Sint-Annaplein, Gent

17 januari, 20u, Bibliotheek Permeke,

De Coninckplein, 2060 Antwerpen

*Een initiatief van Vredesactie i.s.m. Studio Skoop,
Infomania, Masereelfonds Gent en Victoria Deluxe.*

In het begin van de jaren '90 worden twee jonge mannen zich bewust van de enorme invloed die lobbyisten uitoefenen op de EU-besluitvorming in Brussel. De ene begint de lobbygroepen te onderzoeken en start met een waakhondgroep naar lobbypraktijken. De andere wordt zelf lobbyist voor 40 multinationale bedrijven.

"The Brussels Business" duikt in de schimmige wereld van de lobbygroepen, de verborgen netwerken van bedrijven en hun invloed op de EU-besluitvorming. De film vertelt de andere kant van het verhaal van de Europese integratie sinds de jaren '80 en belicht de neoliberale overname van de Europese politiek. Op een moment dat Europa in een diepe crisis verkeert, probeert de film een antwoord te geven op de vraag: wie leidt de Europese Unie?

Lobbytour

WAR STARTS HERE

Een alternatieve stadswandeling langs de groepen die Europa militair kleuren.

Zaterdag 8 december 2012, 14u

Rond punt Schuman, Brussel

*Deelname is gratis, inschrijven noodzakelijk via
lene@vredesactie.be*

Op en rond het Brusselse Schumanplein, waar het politieke hart van Europa klopt, stikt het van de kantoren van grote Europese en Amerikaanse bedrijven. Op een boogscheut van het imposante Berlaymontgebouw vinden we de belangrijkste koepelorganisaties van de defensie-industrie, militaire think-tanks en het Europese Defensie Agentschap. Handig dichtbij voor de vele lunches, conferenties, rondetafelgesprekken en persoonlijke gedachteswisselingen met de Europese Commissieleden en leden van het Europe Parlement. De wapenbedrijven verzekeren zich op die manier van een stevige militaire stempel op het Europese buitenlandse en veiligheidsbeleid en van meer publiek geld voor onderzoek ten behoeve van de wapenindustrie. Ze schrijven mee aan het beleid op vlak van wapenhandel en -productie. Het gevolg daarvan is een Europa met een steeds sterkere militaire logica en het wegvallen van controle op wapenexporten.

Hoe dit werkt, en wie waar aan de touwtjes trekt, kom je te weten op de lobbytour 'War Starts Here'.

Vredesactie Gent ontmaskert sponsor filmfestival als wapenproducent

Barco, hoofdsponsor filmfestival, ook grootste Vlaamse wapenproducent

9 oktober 2012. Ze staan naast de rode loper aan de Decascoop in Gent. Terwijl de Vlaamse filmwereld zich uitvoerig laat fotograferen ontrollen ze een spandoek, steken bordjes omhoog, delen flyers uit en dragen T-shirts met de slogan 'Barco kills'. Barco, hoofdsponsor van het filmfestival is immers ook Vlaanderen's grootste wapenexporteur. De camera's draaien even allemaal naar links, verbaasde gezichten, veiligheidsmensen proberen om snel alles opnieuw onder controle te krijgen. Maar de beelden zijn gemaakt. Het is geregistreerd

"Barco verdient geld aan oorlog en poetst zijn imago op door evenementen zoals het filmfestival te sponsoren", zegt Bas van Vredesactie Gent. "Begrijp me goed: we vinden het filmfestival een heel goed initiatief en zullen zelf met veel plezier naar enkele films gaan kijken. Maar Barco produceert naast filmprojectors ook beeldschermen en andere onderdelen voor militaire toepassingen. Deze worden ingebouwd in wapens die wereldwijd ingezet worden in controversiële militaire operaties, onder andere in Libië, Afghanistan en Palestina".

Op de flyer die werd verspreid staat te lezen "Het is fijn dat Barco ons met zijn technologie een onvergetelijke cinema-ervaring bezorgt. Maar onvergeeflijk dat hun producten elders in de wereld mensenlevens eisen."

In december 2011 legde Vredesactie nog klacht neer tegen Barco. Barco ontwikkelde een vluchtsimulator voor de Israëlische luchtmacht, maar vroeg daarvoor nooit een exportvergunning aan. Dat komt neer op illegale wapenhandel.

VREDESACTIE

VERZET IN BEWEGING

Vredesactie is een pluralistische vredesbeweging die radicaal pleit voor een maatschappij waarin conflicten worden opgelost zonder geweld of het dreigen ermee. Vredesactie is een motor voor het ontwikkelen van geweldloze actie. Met de campagnes NATO GAME OVER en Bomspotting stellen we de kernwapens en het interventiebeleid van de NAVO in vraag. Als pacifistische beweging lanceren we initiatieven die de afbouw van de wapenindustrie mogelijk maken.

Vredesactie is aangesloten bij de War Resisters' International (WRI), een wereldwijd netwerk van organisaties, groepen en personen die allen de WRI-beginselverklaring onderschrijven: 'Oorlog is een misdaad tegen de mensheid. Daarom ben ik vast besloten geen enkele vorm van oorlog te steunen en te ijveren voor de opheffing van alle oorzaken van oorlog'.

www.vredesactie.be // info@vredesactie.be // 03 281 68 39 // Patriottenstraat 27 2600 Berchem

Word Partner van Vredesactie, geef financiële steun via een vaste opdracht op reknr 523-0403000-40.